

Station. Jeg maa udtale min Anerkendelse af den Omtale, der blev givet denne sørgelige Begivenhed, som vedrører hele Nationen som en Sorg, ja som en Landesorg — tør jeg sige — og som falder dobbelt tungt paa den Administration, som ellers med Stolthed har kunnet henvise til 50 Aars Jærnbanedrift uden noget større Uheld. De ærede Medlemmer, som omtalte denne Begivenhed, det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) og Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage), omtalte den paa en saadan Maade, at jeg fuldt ud vil kunne billige deres Betragtninger, naar de mente, at der, for at der skulde kunne dømmes retfærdig, skulde hæves Kendskab til samtlige Forhold, der her have Betydning. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds henstillede ogsaa til Ministeren at stille alle Oplysninger til Disposition, en Henstilling, som jeg selvfølgelig med Glæde skal efterkomme over for det ærede Finansudvalg. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds udtalte sig dog noget kritiserende om en vis Nervøsitet eller Uro, som skulde have vist sig hos Administrationen efter denne Katastrofe, og mente dertil mulig at kunne henføre, hvad der nogen Tid efter var sket med Hensyn til Forflyttelser og Afskedigelser. Jeg ved ikke ret, om det ærede Medlem ved Afskedigelser sigtede til andet end Afskedigelsen af Lokomotivføreren, en Foranstaltning, som turde findes ganske naturlig. I alt Fald naar man bliver bekendt med Sagen, vil man se, at der var ikke andet her at gøre. For saa vidt det ærede Medlem med Hensyn til Forflyttelser sigtede til Forflyttelse af en enkelt overordnet Baneembedsmand, benytter jeg her med Glæde Lejligheden til at udtale, at det beror paa en forvrængt Fremstilling af de virkelige Forhold, naar det i Bladene er givet Udseende af, at denne Forflyttelse staaer i Forbindelse med Ulykken ved Gentofte, men i øvrigt antager jeg ikke, at det kan være hverken det ærede Medlems eller dette Tings Mening, at der fra Administrationens Side skal gøres offentlig Rede for de Motiver, som kunne ligge til Grund for Dislokationer af Embedsmænd. Naar de blive forflyttede til et andet Embedsomraade, ligger heri selvfølgelig en Anerkendelse af, at de ere i Besiddelse af den fornødne Dygtighed til at bestritte det Embede, til hvilket de blive forflyttede, og i denne Henseende maa jeg derfor ogsaa beklage de Udtalelser, der fra jydsk Side ere kom-

ne offentlig frem om denne Embedsmænds Forflyttelse. Jeg udtaler saa meget hellere min Anerkendelse over for disse to Medlemmers Udtalelser angaaende denne Affære, som de danne en skarp Modsætning til den Omtale, Katastrofen fik fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der blandt andet udtalte, at det var en Ære for Pressen, at den enstemmig har fordømt, hvad her er sket, og har henlagt Ansvaret der, hvor det rettelig hører hjemme, nemlig til den overordnede Administration. Med Hensyn til Pressens enstemmige Dom herom kan der jo være Tvivl, og en saadan Tvivl er allerede kommen frem fra et enkelt æret Medlem. Med Hensyn til den Ære, Pressen har indlagt sig herved, er det jo saa, at der er forskellige Begreber om, hvad der er til Ære; men de forskellige Begreber paa dette Omraade hænge maaske sammen, at der er forskellige Begreber om Pressens Opgave. Jeg kan forstaa, at for den Del af Pressen, der ser det som sin Opgave, at benytte enhver Lejlighed, enhver som helst Begivenhed — den være af den ene eller den anden Art — som et Mittel til at skabe og vedligeholde Misfornøjelse i den brede Befolkning og Mistænkeliggørelse over for al Administration, selv om en saadan Mistænkeliggørelse sker paa Sandhedens Bekostning — jeg kan forstaa, at en saadan Presse kan se det som et fortjenstfuldt Arbejde, hvad den har gjort i denne Sag. Men der er jo heldigvis ogsaa en anden Opfattelse raadende herhjemme om Pressens Opgave, som da stilles deri, at retlede og vejlede Befolkningen, samtidig med at der øves en virksom og retfærdig Kritik over Administrationen, en Kritik, som jeg skal være den sidste til at underkende Værdien af, og her kan jeg kun beklage, at der har været Organer, angaaende hvis Opfattelse af Pressens Opgave, man ikke har Grund til at tvivle om, at de nære den samme Opfattelse, jeg her har nævnt, der have ladet sig henrive til nu, medens Publikum, den offentlige Mening, er oprevet af den frygtelige Begivenhed, at rette tendentiøse og sensationelle Angreb paa Driftens ledende Mænd i den Hensigt, bevidst eller ubevidst, at vække Misfornøjelse med deres hele Embedsførelse og med den sikre Følelse af at gøre det rejsende Publikum, baade det danske og det, der søger de danske Baner udenlands fra, utryg over for Befordringen og gøre Funktionærerne nervøse i Udførelsen af deres Hverv, idet de ved den mindste Fejl ville være udsatte for at